

og det bevirker, at Vejen bliver forlænget for dem med 2 à 3 Minutter. Nu har der tidligere ved Bommen været 2 Drejekors saaledes, at Fodgængere, ogsaa naar Bommen var nede, kunde gaa gennem Drejekorsene og naa at komme med Toget. Men da Udvidelsen i Fjor skulde foretages, søgte Beboerne om at faa anlagt en Gangsti langs Skinnerne til Stationen, saa vare de fri for at gaa rundt gennem Bjerringbro, og det blev ogsaa bevilget. De fik saadan en Gangsti, og den blev lagt Nord for Skinnerne, og det var meget godt; men saa sker der det højst mærkelige, at samtidig bleve disse to Drejekors fjernede, og det var først, da Stien blev anlagt, at de rigtig skulde gøre Nytte. Nu have Beboerne ingen Nytte af Gangstien, for komme de saa tidligt, at Bommene ikke ere gaaede ned, er der Tid nok til at gaa om gennem Byen, men komme de lige i de sidste Minutter, efter at Bommene ere gaaede ned, kunne de ikke komme ind paa Gangstien, medmindre det er raske Mænd, der kunne springe over, og var det mig, vilde jeg gøre det — selvfølgelig, og mange andre vilde gøre det samme, men man udsætter sig ganske vist derved for at blive mulkeret. Man kan sige, at saa akavet have de lavet Forholdene; derfor vil jeg meget anmode Ministeren om, at de to Drejekors igen kunne blive anbragte. Ellers er Gangstien aldeles overflødig.

Jeg har saa nogle Bemærkninger at gøre angaaende et enkelt Forhold ved Langaa Station. Som det maaske vil være ærede Medlemmer bekendt, blev der i Fjor givet en Bevilling til en større Udvidelse af Langaa Station. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Omtale heraf, det har jeg haft Lejlighed til tidligere; jeg skal kun bemærke, at Formen for den Udvidelse, der blev foreslaaet i Fjor, ikke tiltalte mig, og jeg tror ikke, den er rigtig, men det skal jeg ikke komme ind paa, Tiden vil i saa Henseende vise, hvem der har Ret. Men der er et andet Forhold derovre, som ikke blev ordnet, og som jeg vilde ønske kunde blive ordnet til det bedre. Sydøst for Banen, mellem Banen og Gudenaalen — de Herrer, der ere kendte derovre, vide, at Banen løber nede i Gudenaadalen, og ved den ene Side er der saa at sige ingen Beboelse — ligger der nogle private Huse. Nu vil Udvidelsen af Banen her komme til at medføre ikke alene stort Tab, men navnlig store Ulemper for Beboerne af disse Huse. Der er i alt 10 Ejendomme; af disse ville de 4 samt en privat Have blive direkte berørte af Udvidelsen. Nu er der selvfølgelig ikke noget

at sige til det, vel at mærke, naar Beboerne faa ordentlig Erstatning for den Jord, de blive af med, og de Ulemper, der følge med Udvidelsen. Men jeg tror, det netop er derpaa, det skorter. Jeg skal anføre med Hensyn til selve den Maade, hvorpaa Udvidelsen er foreslaaet, noget, der er højst ejendommeligt. Disse Huse ligge, som sagt, paa den ene Side af Banen, og nu tager Ekspropriationskommissionen alle Haverne ved den ene Side, altsaa de Haver, der ligge mellem Husene og Banen, men naar den er kommen forbi Husene, bøjer den tilbage og ekproprierer Jorden bag ved Husene. Forholdet bliver altsaa det, at nogle af disse Huse komme til at skyde sig ind som en Kile og til at ligge inde paa Statsbanernes Terrain. Man har Følelsen af, at Kommissionen har været klar over, at Husene vare i Vejen, men den vilde ikke ekspropriere dem, den vilde ikke fjerne dem. Det er nu ikke det værste for disse Beboere, det er selvfølgelig en Forringelse af disse Huses Værdi, naar de saaledes blive kilede ind i Statsbanernes Terrain, men det, der er det værste for dem, er den store Ulempe, de ville faa ved Udvidelsen med Hensyn til Adgangen til Stationen og Langaa By. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, hvorledes det saa kommer til at se ud. Den Vej, de have haft før Udvidelsen, gaar over Banen lige Øst for Stationen, og deres Afstand til Langaa Station og By er omtrent 2 à 300 Alen. Men nu bliver den Vej, de skulle følge, baade naar de skulle gaa, og naar de skulle køre, forlænget $\frac{1}{4}$ Mil eller bestemt 1,450 Alen. Naar Beboerne saaledes i Stedet for en Afstand til Byen af 2—300 Alen for Fremtiden faa ca. $\frac{1}{4}$ Mil, vil man sikkert forstaa, at det vil bevirke, at deres Ejendommers Værdi bliver betydeligt forringet, ja, man kan næsten sige, at de blive usælgelige. Efter min Overbevisning vil det simpleste og rigtigste være, at Statsbanerne ekspropriere disse Ejendomme, efter som Forholdet jo er det, at de ere Statsbanerne i Vejen. Det var ogsaa den Løsning, som Beboerne af disse Ejendomme helst saa, og de have i den Anledning indsendt et Andragende til Ministeriet, men det gik med det som med saa mange andre, det blev afslaaet af Statsbanerne. Det blev afslaaet med den Motivering, at Besigtigelseskommissionen havde udtalt, at den ikke formente, at der forelaa tilstrækkelig Grund til at foretage Ekspropriation af disse Ejendomme. Man vil af dette Svar se, at Besigtigelseskommissionen alligevel indrømmer, at der var Grund til at eks-